

“TESTIMONIS DE L’EVANGELI EN EL MÓN ASSOCIATIU”

UNA APORTACIÓ

El F. de Manresa, amb la seva dona, la D. i un grup de companyes i companys, va fundar fa uns 15 anys una associació anomenada “BAGES PER A TOTHOM”, al servei dels immigrants que anaven arribant a Manresa.

Han fet sobretot acolliment, classes de català i castellà, espais de convivència, xerrades de sensibilització, gestions, exposicions. Han visitat famílies immigrades en el seu propi país... Amb dificultats, han rebut suport de l’Administració sobretot municipal: ara disposen d’un local propi cedit pel municipi.

Del grup compacte i entusiasta dels primers moments, ara en queden un petit nucli. Els han ajudat molts voluntaris, però només uns pocs s’hi han quedat i continuen. Milers d’immigrants de diversos països han passat pels seus espais d’acolliment, de formació, d’acompanyament i de diàleg,. No veuen pas que la seva tasca s’hagi acabat, tot el contrari. Ara són a la recerca de noves formes d’organització i de gestió, sense perdre el tarannà que els ha marcat des del principi.

- El F. ha accedit a fer una mena de Revisió de Vida a partir de l’experiència dels anys que porta a “Bages per a tothom”. D’entrada diu:

M’ha anat bé fer un temps de reflexió personal, després d’anys d’estar-hi ficat. Sobre la marxa vas pensant, però no sempre n’ets conscient.

- Per que entenguem el context del compromís del F., ens explica el seus desvetllaments polítics i socials que passen per una etapa reflexiva que troba la JOC:

He de partir dels meus orígens personals. Vivia en un barri obrer, amb perspectives molt limitades. Això ha marcat la meua vida, però també m’ha motivat a fer el que he fet. Al principi, en temps de la transició, descobreixes idees, formes d’entendre la vida. I trobes gent que et proposa fer coses de forma més humana: pensant bé les coses, el projecte de vida personal i col·lectiu. Et conviden a mirar el món a través de les actituds, de l’essencial, el quotidià, els gestos que fem... Això va ser un descobriment important. Llavors entens que qualsevol sistema polític, si no va acompanyat de posar al centre la persona, no funciona. Sense oblidar la visió més ampla que condiona les conductes humanes.

- La JOC va ser, per la F., una autèntica escola:

Entrant en aquesta dinàmica, la militància que portava dins i que m’havia marcat, es desvetlla de nou: llavors et venen ganes de fer coses. Allò va ser l’escola, les eines que necessitaves per treballar les idees, i l’estil militant de transformar la vida. Llavors et plantejes inquietuds, eines formatives, fer coses... vas trobant altra gent i llavors et plantejes accions exteriors concretes: un esplai en un barri, un esplai en l’escola de deficients...

- Arriba un moment, amb una militància ja adulta, que el F. fa un salt qualitatiu:

Amb aquestes eines, i amb aquesta empenta... trobo un “eix temàtic”: la immigració. La reflexió desemboca en la militància externa. D’aquí va néixer “Bages per a Tothom”. Fas una anàlisi i t’adones que les persones de qui es parlava teòricament, ara les trobes amb un rostre... fas un treball d’implicar-te en la seva vida, al dia a dia. Aquest tarannà m’ha marcat, ens ha marcat: estem davant de persones i, a partir de la nostra actuació, una gent sense drets posen un repte a la teua coherència. I vas adquirint

respecte, perquè estàs treballant amb persones. Passes de la pancarta: "Papers per a tots", a les persones. Les observes i mires què els falta. Llavors podrem reivindicar, construir.

- Mirar, escoltar, acollir... va fent cristal·litzar un grup, una entitat:

A Bages per a Tothom ha passat molta gent. Tothom ha entès aquesta línia, més bona que l'enfrontament d'idees... ja que si no aportes res, les idees no funcionen, però si treballes amb persones llavors valen les idees. Persones que no tenen drets, ni esma de cridar, amb ressorts de vida molt febles. Aquesta línia d'escoltar les persones (Una em fa dir: "Tu no estás conmigo, sino que estamos juntos". Una doble relació. Això t'ajuda a escoltar. Un grandios exercici d'escoltar. El drama de la seva vida, estàs entenent-lo. Això és el que et fa encertar el projecte que després Bages per a Tothom llança: unes llavors de futur, no sempre amb efectes immediats.

- Mirant enrera, el F. troba molt motius d'alegria pel que han viscut i fet a Bages per a Tothom:

La informació, l'acolliment, de persones que no saben on arriben. Això és un repte, davant el qual hem hagut d'inventar: un punt d'informació, en el qual hauran passat uns milers de persones. Els ha servit de pont per llançar-se a la seva aventura que era incerta. Els hem recolzat. En alguns casos hem arribat a culminar processos complicats. Hem vist passar de la desesperació inicial, a l'alegria d'haver-se'n sortit. Això alegra, gratifica.

- Sense oblidar també, els obstacles que ha calgut superar, amb l'ajuda i el recolzament dels qui són amb un. Tot això també enforteix, enriqueix:

Et veus relacionat amb un món una mica salvatge, el de les institucions. El que intentes és: primer escoltar, veure on és el problema, el conflicte... A vegades s'encerta, a vegades no. Però la relació entre les persones també et modifica a tu, t'ensenya a tenir un comportament de respecte a l'interlocutor. Reconec que el respecte ha de ser-hi sempre, fins i tot abans de plantejar el problema que porten. Tota aquesta relació amb molta gent, amb institucions, comporta tot un esforç que t'enriqueix, per dur que sigui. En els moments difícils, et recolzes en la família – la D. l'A...- tot s'influeix mútuament. I et marca una sèrie de valors que marca tota la teva vida. Tot i que a vegades se't posen a prova i reaccions... però el bo és poder-hi reflexionar.

- Tots aquests anys, projectes, esforços, han posat a prova les motivacions inicials del F., que a la llarga són les que han perdurat:

L'equip del començament s'ha gairebé fos. La il·lusió del començament s'ha hagut de renovar amb persones amb qui sintonitzes. I gràcies a això, l'entitat ha perdurat. Al principi, jo dubtava: "Sóc un home de poca fe". Ja que hi havia hagut experiències fracassades (un esplai en un barri obrer). A Bages per a Tothom hi ha treballat molta gent. Alguns ho han fet servir de promoció personal. Però vist des d'ara, jo valoro el fet que aleshores, fa tants anys, ens vam avançar al temps, vam respondre a un problema de futur. El que m'ha sostingut més per mantenir-me en la constància, la continuïtat, per superar moments difícils, en un terreny de treball en una entitat pública, ha estat creure en el projecte. La fe de creure en aquest projecte. És el que m'ha anat alimentant. I el projecte ja no és personal, sinó al servei de molta gent.

- Arriben, amb tot, moments crucials, on cal plantejar-se amb seriositat i assumint riscos, la derivació d'un projecte del voluntarisme a més professionalitat:

Ara estem per passar de voluntaris a tècnics i és un repte nou: amb voluntarisme l'entitat no subsistirà. Perquè sigui ferma, més gran, amb més capacitat de gestió, mantenint el projecte amb l'estil de treballar que ha tingut BpT. Això ho ha provocat

una crisi forta dels darrers temps. Ara anem per reconstituir l'entitat amb persones més professional, amb gent que cregui en el projecte per tirar-ho endavant. Avui dia, el finançament, els convenis amb les institucions, els projectes, les subvencions que demanes als bancs o caixes, necessiten un volum financer amb gent professional que hi col·labori. També altra gent com periodistes.

- La convicció de la necessitat d'entitats així de cara al futur és una de les bases en la que el F. i els seus companys emprenen nous reptes, més enllà de dubtes i temors:

Mirant al futur, la tasca que hem emprès encara serà molt necessari, potser més que fins ara. Malgrat que hi ha moltes entitats que treballen amb la immigració, per exemple, els sindicats. Ara es tracta de consolidar Bages per a Tothom. Així com abans necessitàvem molta paciència i bona fe, ara es necessita més coneixements, més capacitat d'estratègies. La generositat dels primers temps, mantenint-se de fons, s'ha d'unir amb l'organització. Això em fa il·lusió, ho visc amb ganes. Fins i tot a un nivell personal podria arribar a professionalitzar-m'hi, però també tinc els meus temors. Hi ha una qüestió de capacitats, de formació dels qui ho emprendrem, sobretot per donar-hi continuïtat.

- La conclusió que el F., adreça a altres companys i companyes que estan en compromisos semblants en associacions de promoció o es plantegen ser-hi, és la següent:

Sobretot, és creure i tenir fe. Pensar que el món no el canviarem, però sí el nostre entorn més immediat. Fes que el teu voltant sigui una mica com tu voldries que fos el món. No pensar que fins que no s'arribi a una utopia no s'ha de construir. El paradís ens l'hem de fer dia rere dia. Les nostres inquietuds són les que ens han de fer moure, i empènyer, i pensar que el nostre compromís diari pot contribuir-hi. I pensar que la persona humana és el més important en tot això.

Manresa, 2008-01-17